

Pán výtahů

Michael Kocáb

Pán výtahů, rozespalé oči mhouří, zvolna svítá
Pán výtahů, sasankový doutník kouří, tím tě vítá
Sám zve tě dál, místo vrásek má v tváři kůru,
ptá se tě kam a ty houkneš jen, kamsi vzůru.

Pán výtahů, čapku smeká, jeho hřívá matně svítí
Pán výtahů, parkou trhá, svět se kývá, svět se řítí
Máš v srdci vír, když pán výtahů řekne stoupej
Vím, kudy kam, hledej souznění, neboť hloupej

Chtěj krásu
A ty vznášíš se výš a výš,
vidíš modou zem,
v jednom záblesku náhle víš, je ti přístavem,
chtěls nejčistší krásu znát, teď znáš aspoň směr,
snad najdeš si ji v harmonii své,
snad najdeš si ji v harmonii své.

Pán výtahů, kormidelník s astrolábem, tvou loď řídí.
Pán výtahů, k harmoniím světa stáčí, tvůj zrak přídí.
Pán výtahů, řekne volání své, téměř dva jsou.
Sám pokleká, před tím souzněním, před tou krásou.
A stoupá 6x